

Közvetési föltételek:
 Székföldessel helyben vagy vidékre:
 Egész évre . . . 14 frt — kr.
 Félévre 7 frt — kr.
 Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
 Egyedül 5 kr.
Szerkesztőségi és kiadóiroda:
 Iskola-utca 284-ik szám,
 I. emelet.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
 a kiadó-hivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.
Hirdetéseket lapunk számára elfogadják:
 Budapeston: Láng L. és Társa, Goldberger V., Rajnai Vilmos.
 Bécsben és Hamburgban: Haagensten és Vogler.
 Bécsben és M. m. Frank furthban: Daube G. L. és Társa.

Előfizetési fölhívás.

SZEGEDI NAPLÓ

1881-ik évi

január—márczius negyedére.

Lapunk ezentul is éles ellenzéki politikai iránya mellett első sorban Szeged rekonstrukciója s a város lakossága helyesen fölfogott érdekeinek minden irányban független és őszinte szószólója marad.

Tartalmára nézve is az eddig követett uton tovább haladunk. Számos bel- és külmunkatárs közreműködése folytán képesek leszünk olvasóink igényeinek megfelelni.

Ajánljuk lapunkat a helyi és vidéki olvasóközönség pártfogásába.

A szerkesztőség.

Előfizetési föltételeink a következők:

Előfizetési ár:

Egész évre	14 frt — kr.
Félévre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidéken postán kifizetendő.

A kiadóhivatal.

Az év végén.

I.

A holnapi nap az utolsó Szeged rekonstrukciójának első évében. Egy év nem szokott sokat jelenteni város vagy ország történelmében. De ez az év döntő befolyással volt, századokra kihatólag a város jövőjére. Mielőtt elbucsuoznánk tőle, vessünk számot röviden eredményeivel.

A Szeged rekonstrukciójára alkotott törvények kijelölték a teendőik hosszú sorát, amelyek teljesítése képezte részben ez év föladatát. Míg tehát a múlt évben változott az árvíz lesújtó hatása alatt a kétségbeesett levertség a legmélyebb reményekkel, addig a lefolyt év nem hozott ugyan meglepetéseket, de nem hozott súlyos csapásokat sem. Ez az év a munka éve volt, amint azok lesznek a jövő évek is.

Városunk történetére és fejlődésére nézve legnevezetesebb események voltak a telekrendezés és kisajátítás keresztülvitele, a percsórai kérdés megoldása és az öt milliós kölcsön fölvétele.

A királyi biztosság abból a szempontból indult ki, hogy az árvíz Szegeden tabula rását csinált. Az elpusztult régi város helyébe új várost kellett építeni és hogy ez a jelenkor igényeinek a rend, a szépség és közegészség tekintetében megfelelő lehessen, új terv dolgoztatott ki, amelyet a kormány és az országgyűlés helybenhagyott, s melynek keresztülvitelére megszavazták a magyarázatnak s önkénynek

tág tért nyitó szegedi kisajátítási törvény.

Ezen terv és törvény alapján hajtatott végre a város rendezési és kisajátítási eljárás. A lakosság, mely az árvíz folytán ugy is a tönk szélén állt, új áldozatok hozatalára hivatott föl. Szeged lakosságának szívében meleg érzés honol városa iránt; áldozatkészségét a múltban, ugy mint a jelenben számtalanszor bebizonyította. Ha mégis gyakran fölzudult a kisajátítás ügyében követett eljárás ellen, ugy a köztörvényhatósági teremben, mint a kisajátítási tárgyalások alkalmával és társadalmi körben, ennek oka nem az áldozatkészség hiányában keresendő, hanem az ősi tulajdonhoz való természetes ragaszkodás mellett a törvény könyörtelen szigorának és a magánérdeknek a közérdekkel szemben tulságos nagy mértékben történt alárendelésének tulajdonítandó.

Mindezek mellett maguk a kisajátítási eljárást vezető tanácsosok több ízben bámulatukat fejezték ki a szegedi népben uralkodó szellem fölött és elismerték, hogy csak ezzel a tősgyökeres magyar, alapjában romlatlan és nagy czélok iránt fogékony néppel lehetett ily nagyszabású, a történelemben példátlan munkát végrehajtani. — Többnyire néma megadással vonult el a szegedi elcsérelt tulajdonából és bontotta el az ideiglenes viskót, amelyet nagynehezen tudott az árvíz után összeütni családjának menhelyül. Kihágások és ellenszegülések oly kivételes esetekben fordultak csak elő, hogy számba sem vehetők.

Amily elismerés illeti Szeged népét példás magatartásáért, ép oly megrovást érdemelnek azok, kik gyakran a kellő körültekintés és óvatosság mellőzésével sérelmeket ejtettek a magántulajdonon és a magánérdeken, mely sérelmek elkerülhetők lettek volna, kellő tapintatosság és mélyebb jogérzet mellett. De nagyban és egészben a királyi biztosság is megtette a magáét a sérelmek elkerülése vagy orvoslása érdekében, kiváló elismerést érdemel pedig nevezetesen azért, hogy azt a fájdalmas mütétet gyorsan hajtotta végre.

Már ősz felé hajlott az év, amikor befejeztetett a kisajátítási eljárás. Az előrehaladott évszak daczára hangyaszorgalommal hozzáfogott Szeged lakossága az építkezéshez, melynek legalább számszerű eredménye a józan várakozásokat tetemesen fölülmulja. Föl kell azonban említenünk ez alkalommal is, hogy azokat, kik hivatottak valának fölügyelni arra, hogy az építés az építési szabályoknak megfelelő módon eszközöltessék, méltó gáncs illeti, a miért ugyancsak fölületesség és gondatlanság által egyes építkezőknek a színvonal hibás kijelölése által tetemes kárt okoztak, sőt számos új épületeket szépsézetit szempontból teljesen tönkre tettek.

Mig a kisajátítási eljárás tehát

számos sebet ütött, addig a percsórai kérdés megoldásával egy régi, sajgó seb gyógyított be. A régi társulat föloszlatása és egy új szövénháza-szegedi társulat törvényszerű megalkotása ugyan nem hártotta el a szerencsétlen Tiszaszabályozásból eredő bajokat és veszélyeket, de megszabadította a várost elviselhetlen terhektől és helyreállította a törvényes állapottal a társulati tagok közt a békés egyetértést.

Mulasztást követnénk el, ha nem konstatálnánk ez alkalommal is, hogy a percsórai kérdésnek a jelzett módon történt szerencsés megoldásáért mély és őszinte hálával tartozik Szeged közönsége ugy Tisza Lajos királyi biztosnak és Horváth Gyula országgyűlési képviselőnek, valamint a nemes ifju Pallavicini örgrófnak és tanácsadónak: Radenich János igazgató és Eischen Manó ügyésznek.

Ugyancsak a folyó évben tettezté folyóvá ugy a Szeged városa által kontrahált öt milliós kölcsön, valamint az építkezési kölcsön is.

Az építkezési kölcsön kezelésére s kiosztására alkotott hetes biztosság iránt, valamint a pénzügyminiszter által a követendő eljárásra vonatkozólag kibocsátott szabályrendeletével szemben lapunk ellenzéki álláspontot foglalt el, mert a kinevezett pénzügyi tisztviselőket nem tartotta hivatottaknak arra, hogy az építési kölcsön fölött rendelkezzenek a választott, kisebbséget képező városi biztossági tagok mellett és mert azt hittük, hogy a kölcsönutalványozás a központból késedelmet fog okozni.

Készséggel beismerjük, hogy a gyakorlat nem adott nekünk igazat és hogy az igazságos, gyors és pontos eljárás orvosolta az eljárást szabályozó rendelet hiányait, elismerjük továbbá azt is, hogy Schiller Károly a hetes biztosság elnöke, valamint a biztosság tagjai eltalálták a helyes középutat, mely oda vezetett, hogy ugy a kölcsönkérők méltányos igényei, valamint a városnak, mint kezesnek érdekei kellő összhangzatba hozattak.

A folyó év egyéb fontos eseményeinek méltatására holnap visszaérünk.

A határvidék bekebelezése
 ügyében folyt tárgyalásokról egy bécsi lap azt az értesítést veszi, hogy Tisza miniszterelnök lemondott a bekebelezés végrehajtásának azon föltételéről, hogy Horvátország végleg mondjon le Fiuméről. Viszont Pejacsevich horvát bán beleegezett abba, hogy a megnagyobbítandó Horvátország magyar országgyűlési képviselőinek száma ne kettőztessék meg, hanem 34-ről csak 38-ra emeltessek. A tárgyalások többször voltak abban a stádiumban, hogy végkép megszakadnak s csak az uralkodó határozott akaratára hiúsította ezt meg. Egy ízben Tisza lemondását helyezte kilátásba s ezt karácsonyra várták is. A bekebelezés, mint már említve volt, egyelőre főleg csak abból fog állani, hogy a királyi biztosság kinevezendő horvát bán veszi

át a határvidék kormányzását az eddigi katonai parancsnok Philippovich helyett. A királyi leirat, mely Pejacsevich bánt királyi biztossá nevezi ki, csak akkor fog megjelenni, ha a regnikolaris küldöttségek egymással megegyeztek.

Az ötszázalékos magyar papirjárdék értékesítése iránt január 5-én megtartandó ajánlati tárgyalásra — mint hírlik — valószínűleg négy usque hat ajánlat várható, mivel a hitelintézet-csoporton, az Unio-bankon és az Anglobankon kívül, még ha az osztrák földhitelintézet nem konkurrálna is — ami még teljességgel nincs eldöntve, a bécsi bankkegyesület mindenesetre fog ajánlatot benyújtani és az osztrák tartományi bank is esetleg offerálni számdekozik, jöllehet, hogy ez az utóbb nevezett pénzintézet sokkal szívesebben versenyezne aranyjárdékre. — Az eredményezendő árkeletre vonatkozó minden számítás ma értéktelen annyiban, a mennyiben a papirjárdék árkelete a magyar aranyjárdék január 5-iki árfo-lyamatól fog függni. (B. C.)

A hatalmak mindnyájan beleegyeztek, hogy választott bíróság döntsön a görög-török határ fölött. Bíróság van már, de a pörös felek nem akarnak hozzá folyamodni, mert nem bíznak igazságszeretetében, talán hatalmában sem. A török kormány tudja, hogy a választott bíróság sem fog sokkal kevesebbet követelni tőle, mint a berlini konferenzia; de azt is tudja, hogy a választott bíróság ítélete sokkal nagyobb teletőséget fog reá róni, mert valóságos és kötelező ítélet lesz, a berlini konferenzia határozata ellenben csak tanács volt. A görög kormány bizonyára melegegednek a választott bíróság ítéletével, de attól fél, hogy semmit sem fog kapni, ha a választott bíróság végrehajtó hatalmára hagyatkozik. A helléneknek néhány év óta követett politikájukból nyilván kitűnik, hogy ők szeretnek megnagyobbítani országukat, de áldozat nélkül, esetleg minél kisebb áldozat árán. Ezen könnyelműségükből télig-meddig kigyógyultak, amit eléggé bizonyít, hogy nyakra főre fegyverkeznek. A választott bíróság eszméje azonban ismét fölbresztette bennük a akarékoskodó szellemet és azt gondolják: ha kényszerítik a hatalmak Görögországot a választott bíróság ítéletének elfogadására, akkor vállalják is magukra a végrehajtást. A hatalmak egyetértése azonban aligha lesz oly szilárd, hogy a végrehajtásra is jusson belőle. Ok szívesen meg fognak elégedni azzal, hogy az érdeklét felek kijelentik, hogy meghajolnak a választott bíróság ítélete előtt. A bíróság arra szeretné fektetni a töstyit, hogy a felek beleegyezése legyen a végrehajtás záloga, úgy az egyik, mint a másik fél azt követeli ellenben, hogy a bíróság szabotálja meg a másik felet. A nagyhatárúak egyetértését is legjobban fenyegeti a végrehajtás kérdése, habár elvben már elfogadták az új eszmét. Elvben talán a porta és Görögország is el fogja fogadni ezt a javaslatot, de a végrehajtásig vagy meghiusulásig sok mindenféle áttömésen fog megállapodni ez ügy.

Az irlandi tartományi liga vezetői ellen tegnap kezdte meg a tárgyalást a dublini esküdttszék. — E liga céljait és törekvéseit eddig áthatatlan homály fedte, csak annyit hoztak föl, hogy veszdelmesek, s ép azért mindenki feszült figyelemmel kíséri e tárgyalást, hogy e czélokkal és törekvésekkel megismerkedhessék. A tartományi liga vezetőjének Parnellnek egyik legjobb barátja beszédet tartott, amelynek végén hangsúlyozta, Irlandi

kormányzást egy alkalmas kormány veszi kezébe, alkalmas pedig csak az lehet, amely Irlandban magában székelne. E nyilatkozatból az tűnik ki, hogy a liga csak a tartományi törvények reformját, s nem az Angliától való szakadást tüzte ki zászlajára. A tárgyalás délelőtti 11 órakor vette kezdetét tömérdek ember jelenlétében. A kormányt két jogtanácsoson kívül öt ügyvéd képviselte, a vádlottaknak pedig kilenc ügyvédjük volt. A vádirat „özszeesküvés“-ről szól, részletesen körülírva az e fajta mozgalmak veszedelmes voltát,

Külvárosok.

II.

(K. Zs Nagy városokban, ahol mesés nagy áron adnak-vesznek minden talpalatnyi tért, ahol szinte a harmadik emeletet éri a fölrakott téglafal, mire annyiba kerül, mint a talaj, melyre rakták, ott persze szó sem lehet olyan városrésztől, hol az ős erény huzhatná meg magát egyszerűsége mellett is urasabban, mint a bérpaloták lakói. — Ott, az anyaföld örületesen fölizcitált értéke mellett, legföljebb csak padlásszobák, vagy pinczoduk jutnak a misera plebsnek, mely, hogy semmiben se ismerje meg a bőség fogalmát, még az éltető levegőnek is szükiben marad.

Csak egyben duskál ez a legszerencsétlenebb osztálya az emberiségnek. Duskál a testi, lelki és erkölcsi elnyomorodás ezer lehetőségében, vagy hát ké n y s z e r ü s é g é b e n .

Régi dolog, könnyű dolog. Ha író, ha festő a legsötétebb színekbe akarja mártani ecsetjét, ha megrázó, szájalmas, szivfacsaró képeket akarnak festeni az emberiség nagyobb felének nyomoráról, hogy az emberiség kisebb fele mulasson, akarom mondani: meginduljon rajtuk, — nos, mindég kapható és kapós, kifogyhatlan és hálás anyagot nyújt erre az ugynevezett szegény, vagyis (hogy az ironia annál szembeötlőbb legyen) az ugynevezett m u n k á s osztály.

TÁRCZA.

A vármegye rókája.

— Elbeszélés —

Ennek odaiba megy hatásos tárgyért az író, a művész, elkerülve a prostitució fészkeit, a kórházakat, a börtönt, a siralomházakat. Mert hát ezekbe már csak ugyszólván megváltásképpen jutnak el azok a nyomorultak, kiknek a „becsületes“ otthon egyet jelent a bűn bölcsőjével és az elbukás iskolájával.

Megint csak a statisztikával állok elő. Tessék figyelemmel kísérni a nagy városok napi történetét, vagy annak egyes mozzanatait. A bünyítő, rendőri és kórházi esetek, a népesedési mozgalom elborzasztó tétélei, (Inkább föle, mint hijja van rendszerint a törvénytelen születések egy harmadának.) mind-ezek, mint egyes számai az elaljasodásnak és tespedésnek ott futnak össze a külvárosok bérházaiban, melyektől az állam és a város mintha csak azért szednék az adót, hogy legyen miből födőzni rengeteg költségeit a fényítő, javító és könyörületeset gyakorló intézeteknek, miknek szükségét ezek a nyomor- és büntanyák teremtették meg a haladó kor dicsőségére.

S ott, ahol fogy, enyészik e nyomoruság, mindenütt a „falu“ dicséretét zengik érte szegény, jó emberek. Sokok telepe keletkezett már világvárosok közelében annak az osztálynak, mely bent, a fényes, drága, szédítő város falai között, mint a biblia tartja, harmad- és negyed iziglen bűnhődött azért, hogy szegény, s nem volt képes megóvni magát, családját az elsüllyedéstől, a posványba merüléstől.

Áldott talaj az a falu olyanoknak, kiket letett a végzetük oda, hol keserves munkával kell megszolgálni minden falat kenyeret, hol a családi élet törvényeit, avagy veszedelmét a körülmények szabják meg.

Falu, apróbb telepítvényeken szerencsés módja kerül a legegyszerűbb élet tisztességének is. A lakosság mint egy nagy család él együtt és az elkülönített

táinak nyomatékos sorai között a legokosabb argumentumnál egyet fordul vele a világ, széfoszlik betű, jogtudomány, argumentum s egy szép barna lányarc mosolyg le mindenünnen. Az engedelmes „kalamus“ kifordul a bágyadt kézből, a kopott perrendtartásban összevissza kuszálódna a §§ ok, semmire sem bír ráakadni, a végrehajtási kérvényt tévedésből rózsaszín papirosra írja, a pör stádiumai helyett a holdat jár nézegtetni, és morog, zugolódik minduntalan, mintha azon boszankodnék, miért nem marasztalhatja el az egész világot makacsságban?

Ez az első stádiuma a szerelemnek, mitől a prókátor annyit reszket, hogy nem meri azt magának bevallani; hanem más okát adja nyugtalanságának: komisz politikai időjárás . . . a liberálisok ütik a vasat . . . a keményfejű Nagy Pál szörnyen terjeszkedik . . . szűkmar-kuak a kliensek, rosszul állapítanak a bírák . . . az ördögnek legyen jó kedve!

Most jön a második stádium. Ez már sokkal erősebb. Elmulasztja a perifólvételt, szakadnak nyakába a makacssági végzések, mint a zápor. Nem törődik velök. A harmad-foku bíróság kedvező ítéletét igazi angol közönnyel fogadja, sokkal inkább törődve azzal, ki van-e kefelve a buzavirág-szín rókatorkos, jól van-e megkötve az új rojtos nyakkendő? Az adjunktustól megkérdi: van-e valami becsületes olvasmánya, mire az készségesen kikeres egy-egy rongyos könyvet a Justinian novelláiról, mit a princípális fitymálva dob el: neki a „Himfi szerelmei“ kelle-nek, vagy az „Auróra“, neki oda se hozza se „Virozsil“, se „Mackeldeyt“, mert nyomban lehuza öt bankó forintot a havi fizetésből: ami már azért is nehéz ma-thematikai művellet lett volna, mert a do-mine Lupcekek havi fizetése csak négy bankó forint volt.

Ebből aztán domine Lupcekek is meg tudja, hogy a princípális szerelmes, amit pedig amice Lupcekek tud, aki Fogtői

híriok egyforma vendégszeretettel és barátsággal nyílnak meg mindenki előtt, aki a tisztesség útján jár. Mert a falu szük határain belől éber figyelemmel tartanak minden embert s míg egyrészt szeretettel karolják föl az érdemest, másrészt kérlelhetlen megvetéssel sujtják a rossz ösvényre tévedteket, kiket nem ritkán vezet vissza ember-méltóságukba a folytonos szemmel tartás, mely szigorú, mint a néperkölcös, míg bele nem esett a fekély.

Ez a fekély pedig legbujábbban terem a magas falak által elzárt külvárosok légkörében, hol fölimerhetlen, meg nem figyelhető, nyüzsgő gomolylyá válik a rossz lakásokban összezsufolt embertömeg. Valóságos vegyi prozessuson megy keresztül ez a boldogtalan tömeg, melynek soraiban természetszerűleg sok a megrohadott, erjesztő elem. S az egyszer bomlásnak, erjedésnek indult tömeget nincs mód megmenteni többé a teljes rothadástól.

Innen az iszonyt keltő képek, melyeket külvárosokról rajzolni szoktak hüségük mellett is rettentően sötét színekben.

A magyarok istene meg fogja óvni tőle ezt az ő magyar Szegedjét, hogy akár valamikor a messze jövőben is itt keverjen valaki szint eféle képekhez. — Hanem azért, vagy helyesebben épp azért nem árt idejekorán foglalkozni a Szegekre „rekonstruktorok“ általános elnevezése alatt bevándorolt erjesztő elem üzelmeivel.

Jele s r e n d ő r s é g ü n k kétség-kívül lesz szíves figyelmére méltatni azokat, miket erről, amennyire csak lehet, kiméletesen elmondok neki — holnap.

Ujdonságok.

— Deczember 30. —

— A választás. A köztörvényhatósági bizottsági tagok választása ma, kiválóan az első, második és harmadik

fiskális szerint semmit sem tud, azt már valóságos szégyen volna Fogtőy fiskálisnak nem tudni.

Tehát a fiskális ur a második stádiumban rá jön, hogy az iczi-piczi gyermeklány maradó nyomokat hagyott szívében s bizony, ha véletlenül még „res nullius“ volna, nem lenne bolondság ide hozni az élet „felzetéül“ . . . hiszen a prókátor is ember, . . . az ő szíve sem egészen kö, . . . azt is „signálja“ az Amor nyíla, az ő világában is helyet foglalhatnak a szelidebb emberi örömei, legalább „sub clausula.“

Ekkor tehát legelőbb is fölveszi elméjében a „tényálladékat“, az iczi-piczi gyermeklány egyetlen gyermek, az apja szorgalmatos hentesmester, de nemes ember, egy kis gazdasága is van, amit a leányra fog örökölni: ami meg más részről őt magát (t. a fiskális urat) illeti, még mindig ér valamit ötven éve daczára is, van egy pár ezer forintcsakja, csinos klientéla és egetrontó politikai nimbusa. A két vagyonka össze-téve meglehetősen „fundust“ képezne a jövő számára: — minélfogva elhatározta megtenni a kellő lépéseket.

Egy egész prozesszus ez is. — de nagyon furcsa prozesszus.

Az ember itt is megírja az „alázatos kérelmét“, csak hogy magát kéri benne elmarasztaltatni a bájos „alperes“ által, dobogó szívvvel lesi a „választ“ s minél udvariasabban szerkeszti meg rá a „viszonzválaszt“, a goromba „tagadtatik“ szó elő sem fordul benne, az alperest a világ kincseért sem czáfolja meg sehol, sőt inkább beismeri minden állítását s ígér menyet, földet. Egyszóval, ez egy egészen megfordított pör, melyet minden áron el kell veszteni. Az embernek egészen ki kell vetközni természetéből, nyájasnak, előzékenynek, odaadónak kell lenni, ami pedig nagy megerőltetés egy prókátortól.

Ha nincs valami nagyon infámis „ellenirat“, gyorsan következik utána a „végirat“, melyben kitűnnek az esküvő

kerületben nagy élénkséggel folyt. A déli órákban, amidőn e sorokat írjuk, már 166 szavazat adatott be. Lapunk „legujabb“ rovatában közölhetni reméljük még ma a végeredményt. Hogy olvasóinknak minél hívebb képet nyújthassunk a választási mozgalomról, közöljük az összes forgalomba hozott jelölési névsorokat. Az első kerületben 3 névsor keringett a következő nevekkel: 1. (mint hírlik a iparoskör ajánlata) Bakay Nándor, Lemle Miklós, Polczner Jenő, Nyilassy Pál, Obláth Lipót, Mozgay Károly, Privári János, Schütz Antal, Szüts Ferencz, Roth Róbert, Magyar Gábor, ifj. Privári Pál, Lévay Ferencz, Alacs György, Klemm István, Lábdí Antal, ifj. Heszlényi József, Biacsi Imre; 2. (mint hírlik a Lloyd-társulat ajánlata) Biacsi Imre, Eisensädter Antal, Gál Ferencz, Kreutzberger Ferencz, Lévay Ferencz, Löwy Sámuel, Magyar Gábor, May Miksa, Nyilassy Pál, Obláth Lipót, Ördög János, Reitzer Adolf, Rózsa Ferencz, Salamon Zsigmond, Scheinberger Antal, Schiller Károly, Szücs Ferencz, Wagner Károly; 3. (mint hírlik a belvárosi népkörök ajánlata) Alacs György, ezukrász, Bakay Nándor újzagedi ház-birt., Csillag József ügyvéd, Filipiesics János cipész, Fökövi Béla hivatalnok, Fraider József pálinkamérő, Golyós Gusztáv vaskereskedő, Klemm István vizv. mérnök, Magyar Gábor igazgató, Nagy Pál sütő, Pap József tanár, Pálty Sándor kovács, ifj. Privári Pál bormérő, Rigó József ügyvéd, Schaffer Zsigmond szappanos, Török Sandor ügyvéd. A második kerületben: 1. Fodor István, Kiss Gyula, Zombori András, Fluck Ferencz, Nagy Olajos József, Könyvhelyi József, Balog Ferencz, Csikós Ignác, Wagner Károly, Meák Gyula; 2. Bakay Nándor gyáros, Bakacsi Mihály keményítő-készítő, Fáy Imre bormérő, Hegedűs Ferencz asztalos, Lótos József házibirtokos, Nagy Olajos József bormérő, Polczner Jenő ügyvéd, Rigó József ügyvéd, Mátis József asztalos, Tóth József. A harmadik kerületben: Molnár Márton, Szabó János, Ördög Mihály, Kalmár István, Szabó Mihály szabó, Lichtenberger Mór, Börcsök Ignác, Pály János, Ferenczi János, Szeckerke József, Varga Pál, Szabolcsy Nándor. A negyedik kerületben: Bátor Antal, Csuri József, Bekete Pál, Lörki János, Polczner Jenő. Az ötödik kerületben: Meák Gyula, Ró-

napja, az indulási, megérkezési program s egyéb bolondság.

Csak hogy ez nem ment olyan könnyen.

III.

Egy kurta nemes ember.

Kalap uram, a leány apja makacs fejü ember volt s azt tartotta, hogy minden nemes ember olyan ur a maga portáján, mint akár a fenséges nádorispán.

Házának külsejéről látszott már lelkének belseje. A homlokzaton egy hajdon fejü szent állott a mélyedésben: máraa kőfaragó is úgy fundálta ki, hogy süvegtelen föl álljon ott ő kegyelme tiszteletére s mintegy respektusból az alatta olvasható sorok iránt.

„Ezt a házat építette Nemes Kalap István uram — saját erdejéből hozott föl Anno 1805.“

Ezzel aztán meg volt mondva, ki adta lakik odabent! Egy ember azt be-lyi önmagára. Egy vótuma a tekinté-tes vármegyének, aki meg van ahhoz szokva, hogy a viczispán is hizelegve beszéljen vele. De mit egy vótum! . . . A hova Kalap uram áll, ott van az egész vidéki kurta nemesség! sógor, ke-resztkoma, heted iziglen atyafi, meg aki azzá akar lenni Erzsike révén. Pedig ki ne akarna? Egyetlen leány és szép le-ány. És még milyen szép! Nem azon szépségek egyike, kiken szívesen pihen meg szemünk ma a váci-utca aszfalt-ján, kiken művészet, fényes hazugság mind az, mi a szemnek tetszelős, kiknek csinos külsejéhez a chemikustól kezdve a hajművészig mindenféle mesterember hozzájárul a maga tudományával. Erzsike valóság volt minden, az a hullámzó fekete haj, a karmin piros ajk, az ele-venségtől csattanó arc, a fehér fogsor és az a természetes naiv vidorság, melyet nem mérgezett meg a szalonok fonyasztó paaculi szaga, hanem épen, frissen tartott meg az ártatlanság üde költészete.

(Folyt. köv.)

234. Ferencz, Szabó József, Szemmári Ferencz, Temesvári Imre, Vass Pál; 2. Tóth Sándor buros, Csany Ferencz hentes, Buday Lajos asztalos, Juhász Imre pék, Csordás Vendel szatócs, Katona Mátyás fakereskedő. A hatodik kerületben: Börcsök Ignác, Dobó János, Dobó Antal, Kocsis Márton, Móricz Gábor. A hetedik kerületben: Hajdu Balázs, Mészáros Ferencz, Márki Antal, Rátz Ferencz, Virág Mátyás, Vöneri Pál.

A színházról. Tegnap Zilahi Gyula, a társulat egyik törekvő fiatal tagjának jutalomjátékául „Tricoche és Cacolette” francia bohózat került színre nagy közönség előtt. A jutalmazott csinos koszorút is kapott és öltötte rokon-szeres fogadtatásban részesült első megjelenésekor. A czimzsepeket, vagyis a társas cég tagjait ugyan játszották. Munkáért és jutalmáért Mellettük, mint rendszeren, a társulat jobbjai: Siposné, Kutassi Janka, Abovyi, Halmay és Szeles tüntek ki. A bolondos darabon elég jól mulatott ugyan a közönség, de mindamellett följegyzendőnek — mondhatnók: megrovandónak — tartjuk, hogy az idén tulnyomó számban bohózatok, még pedig milyen bohózatok járják jutalomjátékok szánában.

Mikszáth Kálmánnak, lapunk távozó munkatársának tiszteletére tegnap igen látogatott bucsuestélyt rendeztek itteni jó barátai a „Próféta” vendéglőben, hol mintegy negyvenen gyültek össze 8 órakor este társas vacsorára, nagyjából az „arany ifjuság” köréből. A távozó jó barátot és író, úgy is, mint a helybeli előkelő társas körök egyik kedvelt és mozgékony tagját többen köszöntötték föl lelkes szavakkal.

Kistelek községe már évek óta tart folytat Szeged városa ellen a lelküklönítése tárgyában. Ugy Szeged városa, valamint Kistelek községe bizottságot küldött ki az ügynek ki-vezés utján való elintézésére, mivel a királyi táblai ítélet hozatott, amely kimondatik, hogy az elkülönítésnek helye van: A kisteleki küldöttség ma megeden járt és Löwy Tivadar fővárosi ügyvéd vezetése mellett, kit a kisteleki perükben képviselőül választottak, ilereszte a szegedi kiküldött bizottság tagjait egyenkint, kik valamennyien kimondták, hogy a pör folytatásának meg kellene előznie, ellenben készséggel hozzájárulnak oly békes megállapodás létrehozásához, mely mindkét fél érdekeit megteveli.

A rozsdá, mint értesülünk, nagy mértékben mutatkozik a nedves, enyhe időjárás folytán a veteményeken úgy a szegedi határban, valamint a Tisza melletti vidéken. A rozsdá ellen a gazdák nem bir tegyverrel és attól csak keveset menthet meg. Remélhetőleg ez sem fog az idej télen sem elmaradni.

Az olvasó-egylet több tagja kérdést intézett hozzánk afelől, mi lett az egylet vagyonából és különösen könyvtárából? Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a kérdést tevőknek fölvilágosítással szolgálhassunk, s így nyilvánosan adjuk tovább e kérdést az illetékes fölszámoló bizottságnak, mely kétségek kivül rendbehozta már az árvíz következtében föloszlott társulat vagyoni ügyeit.

Becsukta az egész rendőrséget. Lugoson nemrég egy fiatal csavargó leányt fogtak el. A furfangos leánynak azonban már az első éjjel sikerült börtönből megszökni. De ezzel még nincs vége a dolgnak. A szökevény, mielőtt börtönet oldott volna, elcsente a városi kulcsát, bezárta kívülről a kaput s ezzel együtt vándorutrá kelt. Képzhetni, minő nagy volt a rendőrség meglepetése, midőn másnap reggel a városházán becsukva látta magát s a lugosi csendnek és rendnek őreit csak a szabad királyi város lakatosmestere szabadította ki börtönükből.

Elve temették el. Komáromban meghalt a hó 23-iki kelettel: Tegnap délután egy magasabb rangú hivatalnokot temettek. Midőn a nagyüzemi gyárló közönség a nyit sir tőle csoportosított, éppen le akarták a temetői hírtelen erős kopogás a koporsóból. A jelenlévő

általános iszonyodását még növelé az, hogy midőn kinyitották a koporsót, a tetszhalottat ugyan mozdulatlanul, de olyan megváltoztatott helyzetben találták, hogy kétségtelemné vált, miszerint a kopogást ő idézte elő. — Természetesen a koporsót bevitték a temető kapujába, melynek ajtaját, a városból mindentelől roppant tömegben előtűlő nép ellen, négy hajduval őrizték. Megkísérték a tetszhalottat új életre ébreszteni, s ez annyira sikerült, hogy ő ma már reggelizett is. Az eset a legnagyobb föltűnést kelté.

Nemzetközi hamisító banda nyomára jött a turini rendőrség. E banda operációit Turinban, Majlandban, Genuában stb. kezdte meg, s azután Svájcban, Franciaországban, Angliában és Amerikában folytatta mesteriségét. A társaság franciaikból, angolokból, amerikaiakból és lengyelekből áll. Célja: angol, amerikai, orosz és olasz állampirok hamisítása, s az emittett állampirok ellopott állampirok elrejtése. — A bandának Európa fővárosaiban igazgatói, aligazgatói, ágensei s biztosai vannak. Az agensek és biztosok bűnös operációikat egyfeljleg folytatták a különböző államokban s pedig úgy, hogy például Olaszországban az elikkasztott vagy hamisított francia járadékokat, az Franciaországban az orosz vagy orosz járadékokat adták el. Az agensek nagy urat játszottak. Elsőrendű vendéglőbe szálltak igen elegans hölgyek kíséretében, lovat, kocsiat tartottak s egymással csak táviratilag értekeztek. A fölvezés úgy történt, hogy a turini törvényszék által hamisítás miatt letartóztatott, de megszökött Bixio nevű olaszt éppen azon pillanatban fogták el Baselben, midőn egy svájci bankárral nagymennyiségű francia járadék s olasz értékpapírok eladása végett alkudozott. Eddig őt egyént fogták el; kettőt Milanóban, egyet Baselben és kettőt Flórenczben. A Milanóban elfogott két czinkost, egy lengyelt és egy amerikai Bighini rendőrbiztos a vasútnál csípte meg, éppen midőn Velenczébe akartak utazni. A két jó madárnál becses ékszerkezet, s a hamisított olasz és orosz hitelpapírost, kis üvegeket, savakat és üvegeket találtak.

CSARNOK.

Karácsony a mormonoknál.*

— Change cars for Saltlake-City! — Atszállani a „Sós-tó városába” vivő vonatra! — E szavak ébresztettek föl tavaly december 24-ikén első éji álmomból.

„Change cars — change cars!” ismétlé harsány hangon a vonatvezető, kinek hótól lepett köpönyegéből a lámpafénynél sántához hasonló kifejezést öltött a néger-arc. Ebresztő szöze átvezetett az egész kocsiostályon s az utasok furcsa mozdulatok közt ugrostak föl helyeikről. Kik igyekezett talpra állni s a hidegtől meggémberedett végtagjait mindentelé nyújtogatás és feszítés által ismét használhatókká tenni.

Fölugrottam én is. Azt álmodtam, hogy a Sós-tóba estem s a mormonok a partról vad kacajjal nézik fuldoklásomat. Az ébredés meggyőzött, hogy a Saltlake-City csak ezután következik s én még az Union-Pacific-vasut egyik haló vagonjában didergem.

„Ez Ogden-állomás az Utah állam-ban!” — magyarázta a társaságnak vonatvezető krampuszunk; aztán odator-dult szomszédomhoz, ki bundamra hajolva tartott szájál hortyogott s fölrázta őt boldog állapotából.

De az ipse nem volt egyhamar kapacitálható: ir véré az estve pár pohár „Kentucky-Whisky”-vel igen jó kondícióba hozta s „az álom, édes álom” a néger-konduktor ismételt oldalba lökése után se szűnyalt tovább. Végre becsukta száját, kinyitá szemait, egy percig ásított, két percig káromkodott, szóval fölébredt.

Valamennyien kipislantottunk a zuzmarás vagonablakokon. Nem sokat láttunk, de ez a kevés is elég volt. Egész éjjel havazott, szerte a végtelennak tetsző prairieket több lábnyi hó borítá. Gözmozdonyunk bizonyára fönnakadt volna a hatalmas fúvatag halmokban, ha az amerikai ész föl nem találja a még hatalmasabb hóéket, mely a moz-

dy elé fogva, ropogva szántja le a havat a vonat utjából. Furcsa mulatság eshet, ha 100 mértföldnyire a civilizációtól, e vadonban, hol csak a fark és az indián bir megéni, fönnakadtunk volna. Br.

Málháimat összeszedtem, megrakodtam velük — az amerikai vasutállomásokon nincsenek hordárok! — s a havat kiporva elbandukoltam a közléső csinos kőépület felé, melynek homlokzatán nagy betűkben csillogott e fölirat: „Beardley's Railroad Hotel.”

E pillanatban birkózta ki magát a sűrű reggeli ködéből a kelő nap. Előitem támaszkodtam az elé a Wahsats-hegység (vási gerinc) sztalai, míg az ormok a köd felé szeltek. A hó úgy csillámlott a nap fénykorongjának vissziényétől, mint a tisztított arany s ezüst. Fölséges szép!

Annál jobban esett a benne gyönyörködés, mert szememet két napon át az egyhangu prairik sivar látványosságai ugyancsak megkoptaltatták. Csak-hogy fájdalom, nemcsak a szemem, de a gyomrom is koptalt ám eleget s most hangosan követeltem jogait. En tehát még egy üdvözölő pillantást vetve fölséges hegyeimre, siettetem lépteimet a fönt tisztelt hotel irányában. Az étteremben megtaláltam az én írlandi szomszédomat, ki már egészen kiverte magából az álmot s eléggően dörszölte kezét a párolgó thea katlan fölött. Ahogy engem megpillantott, balkezét felém lödítá, mutató ujját rábökte a szomszéd karos-zékre, ami annyit jelentett, hogy üljek melléje. E siketnéma-nyelven szerkesztett meghívót elfogadtam s csakhamar élénk társalgásba merültünk.

A tiszteletreméltó férfin elöadta, hogy Mr. Mo. Vickernak hívják, a Wyoming-állam Cheyenne városában lakik s a Sós-tó mellett némi dolgai vannak, melyek végeztével pár nap múlva visszaindul Cheyennebe.

Megkötöttük a barátságot. A hotelier személyesen szolgálta föl a megrendelt antilopsültet lében s igen megörvendeztetett azon nyilatkozatával, hogy nem szükség sietnünk, mert a vonat Saltlake-Citybe csak egy óra múlva indul.

Reggeli után ir barátomat szivarral kényeztettem s indítványozám, hogy regálánkat a szabadban szívjuk el, mialatt megtekinthetjük az „Ogden-Central-Depot” esetleg létező nevezetességét.

Idegen számára ilyen mindenütt léteznek. Így mindjárt a hotel mellett föltűnt nekünk egy gunyhó, melyben egy yancko indián-spezialitásokat árult. Bemertünk s találtunk egy rakás ritkaságot, köztük egy egész gyűjteményt emberfejbőrökből, persze hajastól, ahogy az indián a csata színhelyén késsel lekasza bolta. Ott lógtak sorjában, mindegyiken papírdarabra írva a becsár; volt köztük löszörhöz hasonló durva indián-haj, volt barna, szöke, söt öszülő európai hajzat is. Amannak ára 10 dollár, a mi pénzünkön vagy 25 frt. Fehér ember szkalpja persze jóval drágább.

Kérdeztem tőle, hogy mi módon jut e furcsa portékához. Azt felelte, hogy indiánoktól kapja fegyverekért s löporért cserébe. Kérdésem az atyafira kissé keblemetlenül hatott, s válaszá, mely engem nem éppen elégitett ki, csakugy odavetve adta meg. Vásároltam néhány indián fegyvert s tollbokrétát, aztán pedig hamarosan elhagytuk a csul bódét, melynek kiállhatlan szagát ma is érezni vélem, ha rossz a kedvem.

A vonat már fölszerezve várakozott, midőn a vagonban helyeinket elfoglalták. Az „Utah central” vaspálya kocsi-osztálya kényelmes berendezésű; — ami fő, a kályhák pompásan fűlnek s a vonatvezető nem kiméli a köszönet.

A távolság Ogdentől Saltlake Cityig kitesz 36 angol mértföldet. Utunk nem egészen két óra hosszat tartott. Szórazására elég alkalmat kínált a szép kék hullámokkal játszó Sós-tó, a tömördek kénkőves forrás, melynek pikáns gőze behatolt waggonunkba is és a badeni fürdő levegőjét hozta eszembe.

Végre a mozdony éleset füttyentett s mi megérkeztünk szerencsésen Saltlake Citybe, a mormonok fővárosába. E nagy laktelep a Washateh-hegység lábánál s a Sós-tó partján fekszik, melyről nevet is kapta. Az egész környéket ugyan hó borítá, de a táj képe azért derült, mosolygó volt.

Legujabb.

A választás eredménye.

Lapunk zártáig a választás eredményéről a következő kerületekből nyertünk értesítést:

Az első kerületben beadott 232 szavazat; megválasztottak:

Magyar Gábor 228 szavazattal.

Biacsi Imre 223 szavazattal.

Nyilassy Pál 220 szavazattal.

Gál Ferencz 205 szavazattal.

Obláth Lipót 205 szavazattal.

Lévay Ferencz 204 szavazattal.

Wagner Károly 203 szavazattal.

Rózsa Ferencz 197 szavazattal.

Eisenstädter Antal 194 szavazattal.

Schiller Károly 192 szavazattal.

Ordög János 192 szavazattal.

Reitzer Adolf 189 szavazattal.

Kreutzberger Ferencz 189 szavazattal.

Löwy Sámuel 186 szavazattal.

Scheinberger Antal 183 szavazattal.

Salamon Zsigmond 170 szavazattal.

Mészáros Nándor 131 szavazattal.

May Miksa szavazattal.

A második kerületben beadott 168 szavazat; megválasztottak:

Fuk Ferencz 134 szavazattal.

Juhász György 132 szavazattal.

Kiss Gyula 132 szavazattal.

Fodor István 127 szavazattal.

Kertész József 127 szavazattal.

Humai István 127 szavazattal.

Vass Pál 123 szavazattal.

Balogh Ferencz 121 szavazattal.

Lázár György 116 szavazattal.

Csikós Ferencz 78 szavazattal.

A harmadik kerületben beadott 140 szavazat; megválasztottak:

Lemle Miklós 134 szavazattal.

Eördög Mihály 133 szavazattal.

Szluha Agoston 133 szavazattal.

Szabó János 132 szavazattal.

Lichtenberger Mór 131 szavazattal.

Dr. Tóth Pál 131 szavazattal.

Molnár Márton 130 szavazattal.

Marinkich Mihály 129 szavazattal.

Löwy Immanuel 122 szavazattal.

Ferenczy János 126 szavazattal.

Szobotka Vilmos 109 szavazattal.

Eröskövy Lajos 84 szavazattal.

A negyedik kerületben beadott 35 szavazat; megválasztottak:

Berta János 32 szavazattal.

Kovács István 30 szavazattal.

Csikós Ignác 30 szavazattal.

Fári István 30 szavazattal.

Tapai János 25 szavazattal.

Az ötödik kerületben beadott 88 szavazat; megválasztottak:

Tóth Sándor 70 szavazattal.

Szemmári Ferencz 50 szavazattal.

Vass Pál 50 szavazattal.

Rózsa Ferencz 49 szavazattal.

Meák Gyula 47 szavazattal.

Budai Lajos 40 szavazattal.

A hatodik kerületben beadott 38 szavazat; megválasztottak:

Börcsök Ignác 38 szavazattal.

Kocsis Márton 26 szavazattal.

Dobó János 25 szavazattal.

Dobó Antal 20 szavazattal.

Móricz Gábor 17 szavazattal.

A hetedik kerületben beadott 34 szavazat; megválasztottak:

Rác Ferencz 33 szavazattal.

Vöneri Pál 33 szavazattal.

Hajdu Balázs 29 szavazattal.

Mészáros Ferencz 29 szavazattal.

Márki Antal 26 szavazattal.

Virág Mátyás 26 szavazattal.

A kilencedik (szatymazi) kerületben megválasztottak:

Kónya Pál.

László Gyula.

Sas Lajos.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú királyi biztosság f. é. december hó 19-án kelt 12,506 sz. a. rendelete s 22371/880-ik számú tanácsi intézkedés folytán a város javadalmát képező, s eddig házilág kezelt pálinka italmérési jog gyakorlata minden másokat kizáró egyedáruságképp 1881. évi január hó 1-ő napjától 1883. évi december hó 31-ének éjjeli 12 óráig terjedő három évre Jankovics Hugó vállalkozónak hasznobérbe adván, ezen hasznobérleti szerződés alapján a pálinka korcsmárosok, szesz- és pálinka termelők, vagy kik azt melléküzetként gyakorolták, úgy a magánosok tájékozás és maguk mihez tartása végett következőkről értesítettnek:

I. A pálinkamérők kezelési szabályai.

A városi körtöltésen belüli területen ideértve a népkert kivételével Ujszegedet is, a pálinka korcsmáltatási, illetve az 50 literen aluli kicsinybeni kimérési jog az e tekintetben kibocsájtott miniszteri rendeletekhez képest kötött szerződés értelmében egyedül és kizárólag Jankovics Hugó bérletét illetően, ennél fogva mindazon városi lakosnak, ki a hasznobér ideje alatt pálinkakorcsmát nyitni akar, hogy abban pálinkát vagy más hasonló nemű szeszest italt 50 literen aluli mértékben kimérhessen, vagy azt melléküzetként kívánja gyakorolni, köteles:

a) ezen szándékát a bérlőnek eleve bejelenteni, (lakik: fekete-sas-utca, Lábdi-féle ház) és ha a bérlő ötlet czélszerűnek és alkalmasnak találja, köteles az illető az árulási helyet neki megnevezni és tőle egy a bejelentést elismerő nyugtákönyvecskét váltani.

Ezen könyvecskében kijelölendő: a korcsmahelyiség fekvése, a korcsmálásra s az italok elérésére szánt szobák, pinczék, raktárak sat., ugyanczintén a használatba veendő edények megjelölése. — Ezen jelentések mindannyiszor ismétlendők, ahányszor akár a helyiségeknek akár az edényekben változás történik.

b) A korcsma tulajdonos, illetve minden kimérő köteles azon helyet, ahol korcsmája vagy kimérése lesz, valamint azon edényeket, melyeket használni mind addig, míg a kimérést gyakorolja, a bérlő vagy meghatalmazottjai szemléje alá bocsájtani avégett, hogy ezek az illető helyiségekben szemlét tarthassanak és a talált bárminemű szeszest italokat jegyzékbe vehessék, az italokat tartalmazó edényeket számmal, jegyekkel vagy pecsétjeikkel elláthassák.

c) Minden kimérő kizárólag csak a hasznobérlőtől neki átadott italt árulhatja azon minőségben és árban, a melyben neki az kiadott, — ha csak ez irányban külön egyezés nem kötött; — továbbá köteles magát az illető kifogástalanul alávetni mindazon föltételeknek, melyeket a bérlő mint egyedárusági, azaz minden másokat kirekesztő jog gyakorlója a várossal kötött szerződés értelmében tetszés szerint előszabni és meghatározni fog.

II. A finomabb nemű rozsglió, liqueur-t stb. illetőleg:

a) A bejegyzett czégü anyag-, fűszer- és vegyes kereskedők édesített alkohol tartalmu italokat, melyek alatt tisztá szeszszel gyárilag készített finom italok, mint liqueur, rhum, rozsglió stb. értetnek, — ha azok ára literenként és üvegestől legalább 60 krban van megadva, kellőleg dugaszolt, lepecsételt vagy lemezzel lezárt, czimmel ellátott üvegekben melléküzetként árulhatnak.

Főnt említett kereskedők, iparosok mesterségük folytatására, vagy másoknak is házi czélokra legalább is 30 Reaumer fokot tartalmazó szeszt is adhatnak el, de csak zárt, kellőleg lepecsételt oly palackokban, melyek azonnali még a gyáros vagy eladó kereskedők czímével vannak ellátva, az ily palackok fél liternél kisebbek s egy liternél nagyobbak nem lehetnek.

Czukrászok és kávéos vendégeiknek az 1-ő pont alatt megszabott feltételeknek megfelelő finomított szeszertalmu italokat, ugymint liqueurt, rozsgliót stb. poharankint kiszolgáltathatnak.

Ha a főnt irt egyének az italmérés tárgyában kibocsájtott miniszteri rendeletek korlátain kívül akarnának szeszt vagy szeszest italokat árulni és kimérni, úgy kötelesek arra nézve a hasznobérlővel kiegyezni.

III. Saját fogyasztás.

Szabadságában áll minden városi lakosnak saját házi szükségletére, ezáltal pálinkára vagy egyéb ipari czélokra 50 literet vagy ezt meghaladó, egy körtöltés edényben szeszt, szeszest italt vagy pálinkát akármelyik helybeli termelőnek magán raktárusul, vagy a város határain kívül helyekről vásárolni és saját szükségére, munkásai vagy családja számára adagokként és poharanként mind a háznál marad a mezőn, mint a napi élelem kiegyesztését mind a díj nélkül kiszolgáltató, — azonban az egyszerre, és egy kötött edényben vásárolt s egy fél hektoliter, vagy ezen fölüli mennyiségű szeszt, szeszest italt vagy pálinkát, külön háztartással bíró lakosokkal megosztani, kölcsön adni, akárcs kszpénzért, akár hitelben eladni, vagy munka bérben kialakadni, vagy abba tudni csempézet büntetés terhe alatt tilos.

IV. Termelők, kereskedők:

Jogában áll ugyan a területen lakó minden termelőnek kereskedőnek, raktárusnak, vállalkozónak s bár kinek is szeszt, szeszest italt, és pálinkát itteni fogyasztási czélokra is szabadon minden díjfizetés nélkül árulni, de az ekként, és egyszerre, s egy kötött edényben eladott mennyiség fél hektoliteren aluli nem lehet, különben az csempézetnek tekintetik, ha a termelő, raktáros vagy bárki más ezen nagybani kereskedés mellett kicsinybeni kimérést is akarna gyakorolni, úgy azt csak az esetben gyakorolhatja, ha ez irányban a bérlővel egyességre jutott.

V. Csempézet.

Csempézetnek tekintetik mindazon tett vagy mulasztás, ami általában a korcsmáltási, illetve az italmérési jog megrövidítésére elkövettetik.

Az áthágásokra nézve a városi kapitányi hivatal első, — a városi tanács második, — közigazgatási bizottság hatmadfoku bíróság.

Az egyedárusági jog f. évi december hó 31-én éjjeli 12 órakor lép hatályba. Szeged szab. kir város tanácsának 1880. év decz. hó 29-én tartott üléséből.

Pálffy Ferencz,
polgármester.

FRIS BEOCSINI CEMENT-MÉSZ.

AZ ERDÉLYI PINCZE-EGYLET

kedvelt és kitűnő minőségű

BORAIT

nevezetesen:

Rozsamáli Riesling Erdélyi vegyes
Bakator Traminer Medoc Marosmenti

azonkívül mindennemű fristöltésű természetes

bor- és gyógyviz dús raktáramat

ajánlom a n. é. közönség szives figyelmébe

Tóth Péter

344

gyarmatárú-, délegyümölcs- és ásványviz-kereskedő

*-6

Szegeden, Széchenyi-ter. en.

A kolozsvári erdélyi pincze-egylet raktára

Hirdetmény.

A sövényháza szegedi ármentesítő-társulatnak az 1830. évi vizsola magasság alapul vételével eszközölt ártér fejlesztése az 1871. évi 39. t. cz. 15. §-a értelmében elkészülvén, az ártérbe tartozó minden egyes birtokos kizárólagosan az ártérbe tartozó birtokok tulajdonosai által értesítés után tudósítani fognak arról, hogy az ártérben mely területtel vannak érdekelve, ezen területeknek mennyi a földadó szerinti tiszta jövedelme s hogy ezen földbirtokok és annak tiszta jövedelme arányában a társulat által kölcsönzött s 50 év alatt törlesztendő 300,000 forintból mily összeggel fogják részesülni.

Ez uton is figyelmeztetik tehát a társulati érdekeltség, hogy az értesítések vételétől számított 30 nap alatt netán főnforgó panaszaikat a társulat irodájában, hol egyuttal az összes munkálatok közszemlére kitéve vannak, — a különbeni következmények terhével megteenni el ne mulasztják. Különösen figyelmessé tétetnek mindazok, kik az utóbbi években a társulati ártéri területen birtokot vettek vagy eladtak azon tekintetből, hogy vajon saját nevükön vagy jogelődük nevében-e a kirovás eszközölve, amely utóbbi e etben a birtok változásnak igazolása kivált az előző birtokosoknak különös érdekekben áll.

Szegeden, 1880. évi december 27-én tartott tanácsüléséből.

Pálffy Ferencz,
polgármester.

Dr. Fáykiss

Szepesi kárpát-növény kivonata

Egy üveg használati utasítással 75 kr.

Szepesi kárpát-növény-cukorkák

Egy skatula használati utasítással 80 kr.

Szepesi kárpát-növény-thea

Ösmag használati utasítással 25 kr.

Mell-és tüdőbetegeknek!

Polgári és katonai orvosok által a legjobbképp kerrel használtattak és ajánlottattak: köhögés, hurut, rekedtség, fűs-hurut (szarvas-hurut), nátha (influenza), szűk-méhség, légzési bajok, oldalsó rák, kifejezett torok-gyulladás, tüdő-gyulladás és egy kimerítő és gyengítő betegségeknél. Ez gyógyszer valódi minőségben kapható magánál a készítőn.

Fáykiss József, gyógyszerész. Temi vározt (Józsefváros), továbbá

SZEGEDEN: Barosay Károly, Gyritza Lipót és Kovács Albert gyógyszerészeknek.

Czélszerű és legalkalmasabb

karácsonyi és újévi ajándékok

POCSÁTKÓ KÁROLY

saját lámpa- és köedény-raktárában

Szegeden, hid-utca, Mayer-féle házban.

Különösen alkalmas ajándéknak a legfinomabb porcellánból készült s izlésesen díszített asztali, kávé-, thea-, és Mocca-készletek, mosdó garniturák, patent fogkefe-száritók és kávé-szűrők. Magyar és külföldi pate email, haut relief, bas relief és tűz-zománcos majolikák. Nagy választéku üveg és kristály, bor, sör, viz és liquer ivó-készletek, rosa du Barry, Stefán, Isabella, aquimar, craguele ez ivadban legdivóbb meglepő színezetekben. Öntött, kristály, Malahit és alabaster üvegárak. Ditmár R. féle függő, salon- és asztali lámpák, a legjobb világitási képességgel.

ERDÉLYI HÁZI IPAR.

Brassóban az első házi ipar gyár létesített, mely igen szép és tartós famunkákat végez, kiemelendők legkivált a czélszerű ablak redők, melyek a cseh és bécsi gyármányt tartósságban fölmulják. Egy darab redő fölhuzó és szabályzó géppel 2 frtól, 2.50 krig bármily színben kapható.

Továbbá ajánlom az ösmert viz tisztító készülékeimet, melyeknél csurogva szűrődik a legzavarosabb Tisza viz. (Egy nap alatt egy hektoliter.)

Főlemlítendő a legújabb találmányú büztelen árnyékszék betét, önműködő víz befolyással s biztosítom a n. é. közönséget, hogy az eddig létező szerkezetek közt ezek a legczélszerűbbek, s javításnak nincsenek kitéve mint a méreg drága angol szerkezetiek. Ma minden magasabb lakháznál nélkülözhetlenek. A léghuzam számos áldozatot követel, annak minden emeleten levő lakó ki van téve, ha lég és büz elzáró betét hiányzik.

Ezt minden orvos bizonyíthatja.

GOLYÓSY GUSZTÁV, vaskereskedő és főraktáros.